

Тя е млада - на 26. Но и много мъдра. И артистична. И помагача. И изпитала трудности в живота си, като всеки един от нас... И много проникателна и щедра в духовен смисъл. Сякаш е наистина олицетворение на едно от онези "нови деца". Онези, които ще направят Земята едно по-добро място за живеене. С дълбоко познание, непринуденост и вещина Ванеса разкрива пред хората малки "тайни", които ни водят по-близо до самите себе си, чрез по-добро разбиране на това защо сме такива, каквито сме, с положителните и не толкова положителните ни качества, а също така ни дава много уместни съвети за това как да се справяме с различни трудни ситуации, за които причината е най-вече душевна и как да бъдем по-добри, по-успяващи и истински живеещи - [VanesaVidenova - YouTube](#).

За себе си тя казва накратко следното: "Аз съм човек, който се занимава с астрология, психология, здравословно хранене, фотография, музика, танци и още хиляди неща, които дори не мога да събера в няколко реда, затова нека просто ги сложим под шапките на изкуство и знание."

Кои бяха най-хубавите моменти или периоди в твоя живот досега?

Всеки път, в който съм смятала, че изход няма, но отнякъде съм виждала проблясък, който ме е пробуждал за ново начало. След сблъсък с контраст се чувствам най-щастлива.

А кое е най-трудното нещо, което си преживявала?

Според мен във всяка ситуация, в която се израства има приятна част, както има и по-трудна част. Който ме познава и е бил свидетел на периода ми свързан с паническите атаки би казал, че това е най-трудното нещо, което съм преживявала, но от моята перспектива, мога да го сложа и като най-хубавото нещо, което ми се е случвало, точно заради това което споменах в отговора на предишния въпрос. Много хора си мислят, че просто така си говоря, за да се успокоявам, но те не виждат това, което аз виждам, не знаят какъв е бил животът ми преди и след тези изживявания. Не знаят това, което ми се даде, което разбрах, което научих за себе си. Беше начало на съвсем нов път в живота ми, на който съм до ден днешен, така че ако някой ме върне във времето преди този период и ми каже: „Готова ли си да го изпиташ отново или искаш нова посока?“, отново бих повторила изживяното, защото ползотворните резултати от него се разгръщат и до днес.

В какво вярваш?

Опитвам се да вярвам в себе си, в хората, в съвършенството, отвъд привидния хаос. Някои дни успявам, в други съм слаба и погълната от страхове и съмнения, но и това е вълна, която се изкачва и слиза и съм свикнала да се движа с нея.

За какво мечтаеш? На какво се надяваш?

Мечтая за повече човешка близост и по-малко страх от това, което не познаваме. Искане ми се хората да се усещат един-друг като „една кръв“, независимо от външните белези, народността и липсата на „реална“ родственичност. И като народ, да си позволяваме уязвимост и отвореност, имайки смелостта да споделяме истинските си чувства и нужди автентично. Това също е едно от нещата, които смятам, че желая силно и повечето от ежедневието ми работа е именно в тази посока.

Има ли нещо важно, за което не ти достига времето?

Не. И именно това беше един от ценните уроци на паническите атаки за мен. Сякаш ми казаха „Всяко важно за теб, за душата ти, за тялото ти, за нуждите ти, нещо, НЕ пренебрегвай никога повече“. И това и правя. Приоритизирах, подредих, изградих новата си ценностна система и се старая да я следвам неотлъчно.

Важна ли е прощката в твоя живот?

Зависи от човека, когото питаш. Ако питаш жертва на насилие, която не е готова да прости и да се откъсне от болката, би било нова форма на насилие да я заставиш да го направи, защото „е важно“. Важно е човек да може да прощава, разбира се, но по-важно е да знае кога това ще му донесе облекчение, а не още повече тежест.

Повече в миналото, в настоящето или в бъдещето живееш сега?

Редувам ги, мисля. Обожавам да влизам в миналото, затова и снимам непрекъснато клипове и снимки, за да мога да се потапям в моментите, които изживявам, дори и след време. Обожавам да мисля за бъдещето, за това какво предстои и как моята ръка би могла да си дръпне нещо от „там“ и да го внедри в настоящето. Обожавам и настоящето, защото тук се случва всичко, което оформя настройката на човек спрямо всеки минал и бъдещ момент и самият той зависи от нея.

Обичаш ли Живота? Какво е той за теб? Опиши ми го с три думи.

Имам love-hate връзка с Живота, затова и бих казала, че е на моменти цветен (1), на моменти сив (2), но доминиращо - смислен (3).

Кои са най-красивите гледки на света за теб?

Очите на хората, които обичам. Смехът им пък е от най-любимите ми звуци в този свят. Обичам да наблюдавам също така всяка среща на Слънцето с формите на тази планета, създава се една движеща се картина, която ме оставя безмълвна. Любимо ми е също това да наблюдавам как някой е в "стихията си", както се казва, това също наподобява своеобразно Слънце, което пръска лъчи във всички посоки и е вдъхновяващо да си свидетел на такава гледка.

Къде се чувстваш най-добре, като "у дома"?

Всяко място, на което мога да открия кътче или живо същество, което ми носи уют и сигурност. А ако човек успее да открие сигурността и уюта в себе си, всяко място може да е „като у дома“, но мисля, че не съм стигнала това ниво. Може би и не искам, все още предпочитам свързането пред пълната независимост и самодостатъчност.

Какво ти дава сили да продължаваш напред в трудни моменти?

Сякаш нещо все ми казва на ухото: "Не можеш да се откажеш сега, съвсем близо си до целта, стигнала си толкова далеч, преминала си през толкова неща, наистина ли смяташ, че това, което в момента изживяваш е "краят"? По-силна си от това. Заслужаваш това, което стои от другата страна на този тъмен тунел, затова забързай крачка, вместо да спиращ." Досега ме е спасявало винаги.

Кои хора са ти оказвали най-голяма подкрепа и влияние?

Много са, имам чувството, че съм късметлийка в това отношение, но от друга страна смятам, че се връща към мен същото, което отдавам, тъй като има много хора в моя живот, които аз самата подкрепям. Но сякаш всичко започва от родителите ми, които макар критични и мнителни по

природа, винаги са ме обичали силно и не са потъпквали нито едно от желанията ми, а са ме стимулирали да търся свободата си и да се боря да постигна това, което твърдя, че искам.

Искаш ли да промениш нещо у себе си?

Да, изнервя ме адски фактът, че търпението не ми е силна черта. Нямам търпение дори да развия търпение! Като цяло всичко, което е свързано с това да давам покой на ума си е нещо, което съзнателно трябва да си припомням, за да не изпуша.

Намерила ли си призванието си?

Прави ли човек нещо с удоволствие и пълна отдаденост, дори и в трудните му части, значи е намерил призванието си. Вече дали това ще е да готви вечеря за семейството си или да извършва дейност, за която да бъде признат в цял свят, е без значение, стига да отговаря на условието.

Страхуваш ли се от смъртта? Вярваш ли в Живота след нея?

Не просто вярвам, аз съм повече от уверена, че животът никога не приключва, но страхът от смъртта си остава жив също. Докато сме живи и

Егото в човека работи, той ще е там, но не се противя. Вярвам, че както и каквито сме създадени, такива е нужно да бъдем.

Какво ти дава представа за вечност?

Опашката пред КАТ.

Какви чувства изпитваш най-често?

Любопитство? Не знам дали това е чувство, но със сигурност е в позитивната скала. Просто все нещо ме „гложди“, все някаква мисъл ме „тормози“ по най-хубавия възможен начин, защото ме вдъхновява да търся отговори, които да порождаат нови въпроси и необходимост от нови отговори, и така нататък.

Какво е щастието за теб? Опиши ми един съвършен ден...

В съвършения ден има всичко. Има слънце - има дъжд и облаци, има и дъга помежду им; има хладен вятър, който се редува с топъл бриз; има почивка - има активност; има смях, има сълзи; има близост, има време насаме; има музика, вкусове и земни усещания, има тишина, сън и пътувания отвъд този свят.

Какъв съвет би дала, според житейския си опит, на едно дете или на другите хора въобще?

Редувай.

Какво може да те разплаче?

Всичко, което ми показва колко много любов има в този свят. Както и, за съжаление, обратното.

А какво може да те накара да се усмихнеш?

Осъзнаването и разбирането на нещо, което е създавало други емоции в мен преди това.

Ако си представиш живота си като пъзел, доколко е подреден той?

Липсват ли още парчета, за да е цял и завършен?

Има още много за редене, още полагам външните ръбове и влизам бавно навътре. Основната картина тепърва се разкрива.

Какво цениш най-много в живота си? За какво чувстваш най-голяма благодарност?

Просто самия живот. И самото тяло, в което се намирам. Хората, които съм открила и са част от живота ми. Благодарна съм за музиката и за това, че имам сетивата да я изживея, че имам очи, за да видя красотата на света, че имам вкус, за да опитам от разнообразието му. Толкова много неща са, наистина, затова отговорът си остава в първото изречение - всичко, което мога да кажа след него, ще са просто пояснения.

Интервюто е публикувано за първи път тук:

<http://www.oneofusshares.com/2018/04/blog-post.html>

на 14 април 2018 г. - за проекта "Един от нас споделя"